

David Carabén i l'última passada de Cruyff

El líder de Mishima reflexiona sobre Johan Cruyff, els nens, l'esport i l'espai públic

Jordi Cruyff | Alma, la xarxa social social

Alma, la xarxa social social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) ha demanat a David Carabén, músic i líder de Mishima, periodista i amic de la família Cruyff, que reflexioni sobre el rerefons dels Cruyff Courts, petits camps de futbol d'ús lliure que promouen els valors de l'esport entre els més joves.

Actualment, la Fundació Cruyff (<https://www.cruyff-foundation.org/cat/>) i ?la Caixa?

(https://obrasociallacaixa.org/ca/home/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) estan remodelant més de 25 camps en zones desafavorides de tot el territori.

[noindex]

Alma, la xarxa social social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) és una nova manera de parlar de la realitat social. Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de ?la Caixa?

(https://obrasociallacaixa.org/ca/home/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) . Alma vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

Aneu a qualsevol botiga de joguines i observeu atentament. D'entre totes les que hi ha -jocs de

taula, Scalextrics, ordinadors, nines, cuinetes, patins i patinets. trieu la que creieu que tindrà més èxit en un pati d'escola. La més eficaç, senzilla i transportable. La millor. Jo triaria, sens dubte, una pilota. Quin artefacte! De tots els objectes dissenyats per l'ésser humà abans que en tinguéssim registre, de tots els dissenys dels quals desconeixem l'autor, potser només amb la roda i, és clar, el llibre, la pilota manté la seva vigència encara avui, competint amb desenes d'enginyers de la tecnologia més avançada. La pilota és molt senzilla i modesta, però té l'increïble poder de provocar un esclat de joia al seu voltant, tan se val on la deixis anar.

Encara més, una pilota desencadena la imaginació dels infants com molt poques altres joguines. Els que de petits vam jugar a futbol ho recordem perfectament. Mentre durava l'hora del pati o s'estirava la tarda de diumenge al carrer, a la plaça del poble o al poliesportiu, no tan sols ens convertíem en Messi, Maradona o Johan Cruyff, sinó que el racó on ens trobàvem, per desencisador i miserable que fos, es convertia per art de màgia en el Camp Nou, el Parc dels Prínceps o el Maracanã. Les dues motxilletes o els dos abrics, fent de pals, no ho podien desmentir. La duresa de l'asfalt, els fanals, els bancs, les fonts o els arbres del parc que interrompien el joc, no tenien prou poder per desarmar la nostra imaginació. Al voltant d'una pilota, ens sentíem al centre del món.

"En tota la seva carrera en l'elit del futbol professional Johan Cruyff sempre va ser fidel a aquesta centralitat de la pilota"

En tota la seva carrera en l'elit del futbol professional, i en totes les converses informals en què vaig tenir el plaer de participar i, sobretot, d'escoltar-lo, Johan Cruyff sempre va ser fidel a aquesta centralitat de la pilota. Quan deia allò que els diners han de ser al camp i no als bancs, quan va reintroduir els rondos als entrenaments, quan defensava la idea que la possessió de la pilota era la millor manera de defensar-se, estava sent fidel a aquesta visió del joc i de la vida.

Nens usuaris de les instal·lacions de la Fundació Cruyff. Foto: Alma, la xarxa social social

En moltes d'aquestes converses de sobretaula, hi feia referència. Recordo especialment la seva defensa apassionada i convençuda dels jugadors de carrer. Aquells professionals que, com ell, s'havien format de petits en la meravellosa precarietat que ofería el carrer. Perquè, per nassos, havien de desenvolupar la creativitat, sorteiant obstacles imprevisibles, aprenent a no caure mai per por de la duresa de l'asfalt o, fins i tot, creant una complicitat inesperada amb l'esglaó d'una vorera en un teva-meva improvisat per sortejar els adversaris.

"Els nens haurien de ser els principals destinataris de l'espai públic"

En el creixement del futbolista hi ha una materialització progressiva del que, d'entrada, només són somnis. A mesura que va fent anys, arriben les primeres samarretes d'equips oficials, la pilota de cuir, les primeres botes, la possibilitat de jugar amb una porteria amb travesser, amb xarxa, les primeres grades, etc. Tots aquests objectes s'encarreguen de confirmar la progressió i l'aprenentatge del jugador, són els esglaons d'aquest ascens.

Però, i el terreny de joc? El Johan i el meu pare ho comentaven sovint, recordant la infantesa. Als anys 40 i 50 del segle passat, als carrers de les ciutats d'Europa s'hi podia jugar perquè no hi circulaven tants cotxes. Avui dia, l'augment del trànsit i la densitat de les grans ciutats fa molt més difícil l'ús de l'espai públic per als nens, que n'haurien de ser els destinataris principals. Quina millor mostra de civisme, pau, seguretat i, en definitiva, felicitat pot donar un barri que no sigui omplir els carrers d'infants jugant?

Un dia, passejant per Barcelona, sota un cartell que prohibia jugar a pilota, vaig llegir un grafit que, no per provocador i poca-solta, perdia raó en la denúncia: "Doncs llavors ens drogarem!?", deia. Cal donar instruments al jovent per despertar, desenvolupar i, si cal, habitar els seus somnis i les seves fantasies. Si a més consisteixen a practicar un esport d'equip, a l'incentiu hi afegim la millora de la salut; l'aprenentatge de valors com el respecte, la responsabilitat, la integració o la superació personal, i una primera manera de participar en la vida del barri.

"Cal donar instruments al jovent per despertar, desenvolupar i, si cal, habitar els seus somnis i les seves fantasies"

Els Cruyff Courts (<https://www.cruyff-foundation.org/cat/projectes/cruyff-courts>) són una de les propostes més intel·ligents i efectives per obtenir tots aquests beneficis. Ja han demostrat eficàcia, transformant la vida d'escoles i de barris, i també versatilitat, adaptant-se a les possibilitats d'espais de tota mena. Tinc la sensació que aviat tothom ho entendreà com el que és: una idea tan revolucionària, progressista, civilitzadora i, és clar, holandesa, com el carril bici.

[noticia]188237[/noticia]

[noticia]187919[/noticia]

[noticia]187538[/noticia]

[noticiadiari]2/184893[/noticiadiari]